

men jeg tror, at man vil kunne vække den igen ved en saadan Foranstaltning, og at man vilde have gjort en god Gerning, om man var gaaet dertil. Jeg kan kun beklage, at man ikke har villet gøre det; som Forholdene ligger, vil jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Gennemførelse.

Indenrigsministeren (Hauge): Jeg takker de tre Partiers ærede Ordførere for den Tilslutning, de har givet Lovforslaget. Jeg maa samtidig beklage, at det konservative Folkepartis ærede Ordfører ikke har kunnet give Forslaget sin Tilslutning, men er gaaet imod det, dog uden at give nogen virkelig gyldig Grund derfor. En saadan kan overhovedet ikke gives. Det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (J. Chr. Møller) sagde, at her nedbryder man alle Skranker og lader baade værdige og uværdige komme i Betragtning. Men dette er en fuldkommen Misforstaaelse — hvis det ikke er en Misforstaaelse, er det i hvert Fald ganske urigtigt. Man overlader nemlig til Kommunalbestyrelserne i hvert enkelt Tilfælde at skønne over, hvorvidt vedkommende bør komme i Betragtning eller ikke. Det overlades helt til Kommunalbestyrelserne at skønne over, hvorvidt vedkommende er i en saadan Situation, at det kan nytte noget at eftergive ham eller hende Fattighjælpen. Det er aldeles ikke saaledes, at vi ved denne Lov paabyder Kommunalbestyrelserne noget, men man giver dem en Ret til i den Anledning, som jeg har nævnt, at skønne over, om man kan drage nogle Mennesker, som er inde under Fattigvæsenet, tilbage til Samfundet, saa at de faar de almindelige borgerlige Rettigheder tilbage.

Jeg ved bestemt, at den store Arbejdsløshed, den lange Arbejdsløshedsperiode, som vi har haft, i Forbindelse med de vanskelige Boligforhold har bragt adskillige Familier paa Fattigvæsenet, som ellers ikke vilde være kommet der. Bolignøden og Arbejdsløsheden har hærget Arbejderklassen, har gjort de svageste mindre modstandsdygtige og har berøvet dem Muligheden for at holde sig oven Vand. Ved denne Lov vil vi nu give dem en Mulighed for at komme paa ret Køl igen, og jeg begriber aldeles ikke, at nogen vil kunne modsætte sig, at man vedtager et saadant Lovforslag.

Det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (Veistrup) gjorde den Bemærkning, at jeg havde opgivet mit oprindelige Forslag uden Sværds slag, eller dog i alt Fald

uden at føre det frem i Rigsdagen. Forholdet er imidlertid det, at inden Forslaget blev forelagt i Folketinget, blev Rigsdagens fire Partier spurgt, om de kunde yde Forslaget i den udvidede Skikkelse deres Tilslutning. Det radikale Venstre og Socialdemokratiet svarede, at de kunde yde Forslaget Tilslutning, Venstre svarede, at det kunde yde Forslaget Tilslutning, saaledes som det her er forelagt, men ikke i den udvidede Form, og det konservative Folkeparti svarede, at det overhovedet ikke vilde have med Sagen at gøre. Herefter har jeg skønnet, at dersom Lovforslaget skulde vedtages i Rigsdagen indenfor en overskuelig Tid, var der ingen anden Mulighed end at tage det Forslag, som her foreligger, til Behandling, og selv om jeg maa beklage, at det ikke er mere vidtgaaende, end det er, saa er det dog et Forslag, som vil være til stor Hjælp for mange Mennesker, der paa Grund af Omstændighederne er kommet i Vanskeligheder, de ellers ikke vilde være kommet i.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Jeg skal ansætte et nyt Møde til i Dag Kl. 3⁵⁰ med følgende Dagsorden:

Eventuelt: Anden Behandling af:

Forslag til Lov om Eftergivelse af Fattighjælp, ydet før Grundlovsdagen 5. Juni 1924.

Mødet hævet Kl. 3³⁰.